

[Erlendsson.]

Hr. Kofoed ville gerne misforstå, hvad jeg sagde om tunger og sild. Jeg fremførte det som eksempel på de hollandske forhandleres dygtighed, som jeg måtte formode de havde, siden de kunne få så gode resultater i forhold til dem, vore forhandlere kunne få.

At man ved en genforhandling, selv om det er på embedsmandsplan, kan få bedre resultater, end man kunne første gang, er for mig et sikkert bevis på, at der skal fasthed til, og at man skal gå kraftigt til sagen.

Hr. Maigaards indlæg tror jeg ikke det er værd at spille tid på, men jeg vil gerne sige, at jeg har fået det ud af denne sag, at der for det første er vakt politisk interesse om fiskernes problemer, om fiskerierhvervets problem og om fiskeindustriens problem. Det er meget vigtigt. Det er meget vigtigt for dette erhverv, at den interesse er blevet vakt. Jeg har lagt mærke til, at flere har støttet væsentlige punkter i, hvad jeg har fremført, f. eks. min henstilling til fiskeriministeren om at tillade en vis procentdel sild i bifangster, hvad ministeren ganske vist har sagt han allerede gjorde, men det er ikke fremgået af, hvad han tidligere har sagt, nemlig at der kun måtte være en enkelt vildfærende sild. Det har sat fiskerne i oprør.

Jeg vil gerne konstatere, at der synes at være 83 stemmer foreløbig for, at der skal være en sådan procent af bifangst, og jeg vil også gerne sige, at det er meget tilfredsstillende, at hr. Kofoed fandt på, at ændrede skatteregler til bedre konsolidering for fiskerne ville være en løsning, og at hr. Svend Haugaard ville, at EF-støtteordninger skulle fjernes og at bifangsterne også skulle remmes inden for industrifisk.

Vi har dog fået noget ud af det i dag, kan jeg konstatere, Det glæder mig, det glæder mit parti.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Først minder jeg hr. Kofoed om, at han skylder tinget et svar på spørgsmålet om hans syn på de nuværende ordninger.

Dernæst vendte hr. Glistrup sig mod kvoteringsdjævelskabet, som han kaldte det, og det havde den fordel fremfor hr. Erlendssons synspunkt, at det var et standpunkt. Men det er interessant at se, at dette standpunkt, som hr. Glistrup lægger frem, der er

en total fornægtelse af de nødvendige kvoteringer, ikke er det standpunkt, hr. Erlendsson har lagt frem hele dagen. Hr. Erlendsson har ikke fornægtet princippet om kvoteringer, han har blot krævet dem forhandlet. Men nu kommer hr. Glistrup og lægger et helt nyt synspunkt op, nemlig at der overhovedet ingen kvoteringer skal være, for det er et djævelskab.

På denne baggrund må vi andre have lov at konstatere, at fremskridtspartiet ingen fiskeripolitik har, som de ikke kan stå sammen om. For vi har ikke fået nogen politik, og vi har alligevel fået konstateret uenighed.

Der er fremsat nogle dagsordensforslag, som jeg kort skal forklare min stilling til. DKP har fremsat et forslag, som i realiteten ligner socialistisk folkepartis. Jeg har derfor medtaget et stykke carbonpapir, som jeg agter at overgive partiets repræsentanter, sådan at de undgår at skulle skrive næste gang. Det behøver de ikke. Baggrunden for denne dagsorden kan vel beskrives ved at tænke på Magnus Christensen, den tidligere redaktør af Social-Demokraten, som formulerede ordene: lillebror skal trave. Vi ser, at lillebror traver af livets lyst, og vi glæder os over det og stemmer gerne med ham.

Fremskridtspartiets dagsorden skal jeg sige følgende til: Først om tillidsspørgsmålet, som består af to komponenter. I kvoteringsspørgsmålet er vi enige med fiskeriministeren, men i spørgsmålet om at føre en fiskeripolitik er vi ikke enige med ham og har vi ingen tillid til ham. Men vi kan alligevel ikke stemme for fremskridtspartiets dagsorden, dels fordi der er to elementer i det, vi drøfter — kvoteringerne det ene, politikken det andet — dels fordi fremskridtspartiets dagsorden indeholder en påstand, som er urigtig, nemlig denne at fiskeriministeren ene mand hindrer danske fiskere i at udøve deres erhverv. Dette er for stift, at fiskeriministeren skulle hindre danske fiskere i at udøve deres erhverv, og derfor kan vi ikke stemme for dagsordenen, selv om vores tillid til ministeren kan være på et meget meget lille sted.

(Kort bemærkning).

Svend Haugaard (R.V):

Jeg synes nok, det var kedeligt, at den røde lampe lyste, netop som hr. Glistrup